

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 21.9.2011

COM(2011) 578 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

**за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕО) № 812/2004 на Съвета за
определяне на мерки относно приуловите на представители на разред китообразни
в риболовните полета и за изменение на Регламент (ЕО) № 88/98**

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕО) № 812/2004 на Съвета за определяне на мерки относно приуловите на представители на разред китообразни в риболовните полета и за изменение на Регламент (ЕО) № 88/98

1. ВЪВЕДЕНИЕ

В Регламент (ЕО) № 812/2004¹ на Съвета се определят мерки за докладване на приулови на представители на разред китообразни в определени риболовни полета и мерки за ограничаване на такива приулови. В регламента се определят риболовни полета, в които е задължително използването на акустични възпиращи устройства (АВУ), техническите спецификации и условията за употреба на такива устройства, и риболовни полета, в които трябва да се прилагат схеми за наблюдатели, за да се получат представителни данни с оглед оценка на размера на прилова на представители на разред китообразни. Държавите-членки носят отговорност за налагане на прилагането на АВУ и за наблюдение на тяхната ефективност във времето, както за и прилагане на схеми за наблюдение в съответствие с насоките по посочения регламент.

Съгласно член 6 от регламента държавите-членки трябва да изпращат на Комисията годишен доклад за изпълнението на някои разпоредби от регламента. В съответствие с член 7, след като получи втория от тези доклади от държавите-членки, Комисията трябва да изготви съобщение до Европейския парламент и Съвета за функционирането на този регламент². След представяне на четвъртия годишен доклад от страна на държавите-членки Комисията трябва да представи актуализирано съобщение до Европейския парламент и Съвета. Тези съобщения трябва да се основават на оценката на докладите на държавите-членки и също така да отчитат оценките на Международния съвет за изследване на морето (ICES) и на Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР). Целта на настоящия документ е да се изпълни второто задължение за докладване на Комисията.

Настоящото съобщение съдържа обобщение на информацията, събрана през периода 2007—2009 г. и представена от държавите-членки на Комисията в съответствие с член 6 от регламента. Освен това от ICES и НТИКР беше поискано да анализират научното съдържание на националните доклади, прилагането на регламента и всички допълнителни научни доклади, предоставени от държавите-членки. Заключениеята от този анализ на ICES и НТИКР са взети под внимание.

¹ В Регламент (ЕО) № 812/2004 на Съвета, приет през април 2004 г., са определени мерки относно приуловите на представители на разред китообразни в риболовните полета и за изменение на Регламент (ЕО) № 88/98.

² COM(2009) 368 окончателен.

2. АНАЛИЗ НА ДОКЛАДИТЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Докладването на държавите-членки съгласно Регламент (ЕО) № 812/2004 се подобри след първото съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 2009 г. Предоставяната от държавите-членки информация обаче продължава да се различава по съдържание и формат. ICES и НТИКР изтъкват, че несъответствията в информацията, предоставена от държавите-членки, ограничават обхвата на оценката по отношение на прилагането на регламента. Само някои държави-членки (Ирландия, Нидерландия, Испания, Швеция и Обединеното кралство) доброволно приеха примерния формат за докладване, предложен от ICES и НТИКР. Този стандартен формат беше официално приет от държавите-членки през май 2010 г. Това следва да подобри съгласуваността на бъдещите доклади.

От двадесет и двете крайбрежни държави-членки на ЕС всички освен една са представили поне по един годишен доклад. Шест държави-членки (Белгия, Кипър, Гърция, Малта, България и Румъния) уведомиха Комисията, че нямат задължения за докладване съгласно регламента. Това се дължи или на факта, че техният флот не извършва риболовни операции, които попадат в обхвата на приложение I (използване на АБУ) или приложение III (наблюдатели на борда) към регламента, или специално за България и Румъния — защото техните риболовни операции се извършват изключително в Черно море, което не е обхванато от регламента. Дания, Естония, Финландия, Франция, Ирландия, Италия, Латвия, Нидерландия, Полша, Испания, Швеция и Обединеното кралство представиха доклади с данни от наблюдатели на борда. Всички държави освен една представиха приблизителна оценка на приулова.

Въпреки доказателствата за подобрения обаче за Комисията е очевидно, че много държави-членки все още изглежда изпитват затруднения с прилагането на регламента и по-специално с изискванията, описани по-долу:

2.1. Задължение да се използват АБУ

Осем държави-членки (Дания, Естония, Франция, Германия, Ирландия, Полша, Испания и Обединеното кралство) понастоящем имат риболовни полета, в които използването на АБУ е задължително. Тези държави-членки докладваха за използването на АБУ чрез пряко наблюдение от страна на контролни и правоприлагащи органи, събеседвания с рибари и чрез пилотни проучвания. Като цяло нивото на прилагане на разпоредбите в членове 2 и 3 от регламента е неясно и в националните доклади има някои признаци, че действителното използване на АБУ от плавателните съдове и наблюдението, осъществявано от държавите-членки, остават незадоволителни.

Всички държави-членки, които използват АБУ, заключиха, че е необходима допълнителна работа за подобряване на надеждността, ефективността и практическото използване на настоящите устройства. Тези проблеми накараха на практика всички засегнати държави-членки да възложат проучвания за наблюдение и оценка на използването на АБУ и за подобряване на практическото им използване и техническите характеристики в сътрудничество с няколко производители. Бяха отчетени и свързани с използването на АБУ рискове за безопасността, но държавите-членки посочват, че тези рискове могат до голяма степен да се преодолеят чрез подобрен дизайн, по-добър контрол на качеството на равнище доставчик, както и чрез промени в оперативната практика. Освен това някои държави-членки извършиха изпитване на новопоявили се

на пазара видове АБУ и поне едно от тези нови устройства е дало окуражаващи резултати. Равнището на участие на отрасъла в тези изпитвания е добро. Тази съвместна изследователска дейност трябва да продължи.

Годишните разходи за разполагане на АБУ също остават проблем. Те могат да се различават значително в зависимост от вложената в устройствата технология и процента на загуба на АБУ в някои риболовни полета. Разходите се считат за значителни при риболова със статични мрежи³ и тези разходи, в съчетание с ниска надеждност и отрицателно въздействие върху риболовните операции, обезкуражиха използването на АБУ и спазването на регламента. Няколко държави-членки обаче иницирираха схеми за предоставяне на безвъзмездна помощ или осигуриха безплатни АБУ на рибарите, за да компенсират разходите в опит да се увеличи използването на устройствата. Това спомогна в някои случаи, но е неравномерно в държавите-членки и изглежда е само краткосрочно решение.

Няколко държави-членки проучиха ефектите от увеличаване на разстоянието между АБУ, монтирани върху статични мрежи, като заключиха, че удвояването на разстоянието на практика изглежда не намалява тяхната ефективност. Разходите за рибарите могат да се намалят чрез удвояване на разстоянието между устройствата. Член 3 от регламента на държавите-членки се разрешава временно да одобряват използването на устройства, различни от посочените спецификации в техническото приложение към регламента, и това не включва разстоянието между устройствата. Най-малко две държави-членки са се възползвали от тази дерогация.

Все още има смесено отношение от страна на неправителствените организации във връзка с АБУ поради предполагаемото изключване на местообитания и въздействието на шума върху околната среда, но няма научно доказателство за това въздействие. Привикването също се посочва като причина, поради която неправителствените организации не приемат АБУ, макар че отново почти липсват научни доказателства, че това наистина е така. ICES заключи, че тези ефекти са недоказани и изглежда разумно да се приеме, че тъй като АБУ са ефективни от гледна точка на намаляването на приуловите на морска свиня, това надхвърля всички потенциални съпътстващи ефекти.

Допълнителен важен въпрос, свързан с АБУ, е разработването на системи, с които да се засича дали устройствата функционират правилно. Контролиращите и правоприлагащите органи в редица държави-членки посочиха, че прилагането на разпоредбите на регламента на практика не може да бъде наложено поради трудностите да се провери дали устройствата работят или дали рибарите действително са ги монтирали върху съоръженията си. Германските и датските органи разработиха устройство за наблюдение, което позволява инспекции на АБУ в морето. Контролните органи в държавите-членки следва да предприемат извършване на допълнителна оценка дали това устройство би могло да се приеме.

2.2. Задължение за изготвяне и прилагане на схеми за наблюдатели

Това задължение беше изпълнено от повечето държави-членки чрез съчетаване на специални програми за наблюдение, пилотни проекти, наблюдения, извършени съгласно рамката за събиране на данни (DCF) и с различни други научни и технически

³ Статичните мрежи включват хрилни мрежи, заплитаци мрежи и тройни мрежи.

изпитвания. Видно е, че във всички случаи са били използвани наблюдатели с подходяща квалификация съгласно изискванията по член 5 от регламента.

Дания, Франция, Латвия, Полша, Испания, Швеция и Обединеното кралство докладваха за наблюдавано риболовно усилие над равнището, изисквано съгласно регламента. Освен това Дания, Финландия, Франция, Ирландия, Нидерландия, Словения и Обединеното кралство постигнаха изискваното равнище на покритие както в групите от плавателни съдове $\leq 15\text{m}$, така и в групите от плавателни съдове $\geq 15\text{m}$. Естония, Португалия и Германия постигнаха слабо покритие на техните риболовни полета поради различни причини, свързани с разходи и наличие на наблюдатели.

Значителен брой държави-членки и ICES докладват за редица пречки, които ограничават наблюденията и ползата от тях. Тези трудности са свързани с а) разполагането на наблюдатели, б) постигане на покритие на риболовното усилие съгласно изискванията на регламента, и в) административни и икономически пречки.

- (а) а) Някои държави-членки докладват за трудности при осъществяването на достъп до плавателните съдове, тъй като наблюдателите не получават уведомление за движението на плавателния съд от организациите на производители или отделните рибари; липсата на разбиране по отношение на ролята на наблюдателя води до липса на сътрудничество от страна на рибарите; липсата на място пречи на наблюдателите да присъстват на плавателния съд, когато той отплава, особено при малки плавателни съдове; или липсата на работна ръка (наблюдателите работят поединично) прави вземането на проби трудна задача, когато от наблюдателите се изисква да съчетаят вземане на проби от изхвърлен улов и наблюдение на прилов на представители на разред китообразни.
- (б) б) Дори и след кратък преглед на докладите по регламента става ясно, че много малко държави-членки са успели да постигнат количествени оценки на приулов с коефициент на вариация (cv)⁴ близо до изисквания съгласно регламента коефициент от 0,3. Това се дължи най-вече на малкото количество наблюдавани случаи на прилов, което прави валидирането на резултатите трудно от статическа гледна точка. Постигането на коефициент на вариация 0,3 изисква голям обхват на извадката, което е скъп процес, и според ICES не е реалистично в ситуация, в която приуловът е спорадичен (т.е. случаите на прилов са редки, което означава, че трябва да се наблюдава голям процент тегления в сравнение с общия брой тегления, извършвани в риболовното поле, така че да има разумен шанс да се наблюдават такива случаи). Държавите-членки, които избраха да наблюдават необходимите риболовни полета при 5 % риболовно усилие с използване на пилотни схеми за наблюдение, както е разрешено съгласно регламента, също докладваха за трудности за постигане на пълно съответствие с тази разпоредба. В някои случаи държавите-членки трябваше да наблюдават голям брой плавателни съдове, за да постигнат целта от 5 %, или да наблюдават голям брой

⁴ Коефициентът на вариация (cv) се определя като съотношението на стандартното отклонение към средната стойност.

риболовни полета, в които извършват дейност техните плавателни съдове. Като цяло това доведе до наблюдение на някои риболовни полета на равнище от 5 % или над него, докато други бяха наблюдавани на равнища значително под 5 % или изобщо не бяха наблюдавани.

- (с) в) Някои държави-членки изтъкнаха, че за равнището на наблюдение, провеждано към настоящия момент, не може да се осигури бъдеща финансова поддръжка особено с оглед на настоящите икономически условия. Много държави-членки заключиха, че не е рентабилно да се създават специални програми за наблюдатели само за този регламент и поради това използваха други програми за наблюдатели.

2.3. ПРИУЛОВ

Въз основа на представените доклади приуловът се изчислява като малък в много от поставените под наблюдение риболовни полета, макар че в повечето случаи е трудно да се екстраполират наблюдаваните улови към очакванията за общия улов на равнище флот. Поради това не са налични точни количествени оценки на приулова. ICES и НТИКР изтъкват обаче, че в няколко риболовни полета последователно е било докладвано за значително количество приулов. Франция, Нидерландия и Испания докладваха за приулов на представители на разред китообразни при риболов със статични мрежи в подзони IV, VII и VIII на ICES. Приуловът е бил съставен предимно от морски свине, обикновени делфини и ивичести делфини.

При наблюденията относно пелагичните тралове, с които се работи във Франция и Испания, беше съобщено за приулов на обикновени делфини в подзони VII и VIII на ICES. В същите зони Франция докладва за приулов на четири черни делфина. При наблюденията във френските риболовни полета в Средиземно море беше съобщено за приулов на три ивичести делфина и една афала.

Останалите държави-членки не докладваха за прилов при нито един от наблюдаваните риболовни флотове, за които се изисква наблюдение съгласно регламента. Това беше отдадено най-общо на минималното взаимодействие между представителите на разред китообразни и съответните риболовни полета, слабо наблюдателно покритие на риболовните полета в сравнение с действителното риболовно усилие или липса на покритие на риболовни полета, където случайният улов е с тенденция да е значителен, т.е. наблюдават се грешни риболовни полета. В последния случай причината е липса на изискване съгласно регламента да се наблюдават риболовни полета с известен прилов, тъй като в тези риболовни полета е задължително използването на АБУ, проектирани за намаляване на прилова.

Няколко държави-членки надхвърлиха изискванията за докладване съгласно регламента и представиха резултати от наблюдения на приулов, регистриран в риболовни полета, чието наблюдение не се изисква съгласно регламента. В тези резултати се наблюдават случаи на прилов на представители на разред китообразни при риболов със статични мрежи в Северно море и Келтско море (морски свине, обикновени и ивичести делфини), както и дейности по риболов с повърхностни парагади в Средиземно море (черни делфини).

Освен това държавите-членки докладваха за случаи на изхвърлени на брега морски бозайници, като в докладите тяхното загиване е свързано с риболовни съоръжения.

ICES изтъкна, че трябва да се внимава да не се прави разширително тълкуване на данните за изхвърлени на брега животни, както и че трябва да се въведат протоколи за установяване на реалната причина за смъртта. Изхвърлените на брега животни, за които бъде установено, че са загинали в риболовни мрежи, биха могли да послужат като предупреждение за управителите за потенциален проблем, но не трябва да се използват за екстраполиране на мащаба на такъв приулов.

3. СЪВЕТ НА ICES И НТИКР

Информацията относно наличието на представители на разред китообразни като абсолютно изразение във водите на ЕС, включително в Средиземно море, е изключително разнообразна и незадоволителна от гледна точка на управлението. През 2010 г. ICES⁵ извърши оценка на статуса на популацията на видовете от разред китообразни, обхванати от регламента, въз основа на най-добрата налична информация. Констатациите от тази оценка са обобщени в таблица 1 по-долу.

Таблица 1 Статус на популацията на основните видове от разред китообразни, обхванати от Регламент № 812/2004

Вид	Зона	Статус на популацията
Морска свиня	Балтийско море	Много ниска — застрашени в критична степен
	Категат, Голям Белт и Малък Белт	Неизвестна — повод за загриженост
	Атлантически океан (северна част)	Стабилна или нарастваща — доказателство за миграция от други зони
	Атлантически океан (южна част) — Иберийски полуостров	Слабо наличие — сериозен повод за загриженост
	Северно море	Стабилна — доказателство за миграция в посока юг
Обикновен делфин	Средиземно море	Неизвестна — докладвано рязко намаляване през последните 30—40 години
	Атлантически океан	Относително стабилна
	Северно море	Стабилна — малка популация
Ивичест делфин	Средиземно море	Неизвестна — уязвима
	Други зони	Неизвестна — счита се за относително стабилна
Афала	Средиземно море	Неизвестна — няколко субпопулации в крайбрежните зони са класифицирани като застрашени

⁵ ICES, 2010 г. Искане на ЕС във връзка с Регламент № 812/2004 относно прилова на представители на разред китообразни. Точка 4, специално искане на съвет, май 2010 г.

	Други зони	Неизвестна — счита се за относително стабилна
--	------------	---

От тази таблица може да се види, че една популация от морски свине, в Балтийско море, е застрашена в критична степен, докато други четири популации са на ниво, описано от ICES като даващо повод за загриженост поради признаци за намаляване на популацията или поради липса на информация. Популацията на морски свине в Черно море, която не е обхваната от регламента, също се счита за застрашена. Другите популации се считат за относително стабилни, но това не означава, че приуловът на тези видове не оказва въздействие върху популациите; естеството на тенденциите, които биха се проявили при липса на регулиране, е неизвестно.

След тази оценка ICES⁶ направи опит да извърши анализ на общия приулов на представители на разред китообразни по регион на управление и дали с настоящите си нива той въздейства на популациите. При все това поради непълните и непоследователни налични данни ICES беше в състояние да оцени равнището на прилов само в няколко риболовни полета. Наличната информация относно разпределението и изобилието на представители на разред китообразни не може да се използва за оценяване на ефектите от регламента. Независимо от това ICES заключи, че в следните риболовни полета приуловът представлява повод за загриженост, поради което трябва да продължи прилагането на мерки за наблюдение и намаляване или, в случая с Черно море, зоната да бъде включена в регламента:

- морски свине в статични мрежи в Балтийско море, Категат, Северно море и Скагерак, Атлантическия океан и Черно море;
- обикновени и ивичести делфини в статични мрежи в Атлантическия океан и Черно море;
- обикновени делфини в пелагични тралове за лаврак и риба тон в Атлантическия океан; и
- афала в Средиземно море.

В своята оценка на докладването съгласно регламента ICES съветва да се приеме по-гъвкав подход към наблюдението, което да се насочи към зони с известен висок приулов на представители на разред китообразни, вместо да се наблюдават риболовни полета с много нисък наблюдаван приулов и/или ниско равнище на риболовно усилие.

ICES и НТИКР идентифицираха няколко пропуска в регламента, които трябва да се отстранят. Понастоящем регламентът не включва изискване държавите-членки да докладват във връзка с Черно море, където очевидно има проблем с прилова. Дейностите на плавателни съдове < 15m, за които е известно, че носят отговорност за приулов, не са обхванати по адекватен начин. Съгласно член 4 от регламента държавите-членки са длъжни да събират научни данни за плавателни съдове < 15m чрез научни изследвания и пилотни проекти. Макар че някои държави-членки са осъществили такива изследвания и проекти, наблюдението остава слабо. В това

⁶ ICES, 2010 г. Искане на ЕС във връзка с Регламент № 812/2004 относно страничния улов на представители на разред китообразни. Точка 3, специално искане на съвет, октомври 2010 г.

отношение държавите-членки са длъжни съгласно директивата за местообитанията⁷ да наблюдават случайната смъртност на защитени видове, включително представители на разред китообразни, така че всички засегнати риболовни полета следва да са включени в обхвата на регламента.

Съгласно член 12, параграф 4 от директивата за местообитанията държавите-членки са длъжни да установят система за мониторинг на неумишлено залавяне или убиване на строго защитени животински видове, например представители на разред китообразни, посочени в приложение IV към директивата. Съответната информация представлява част от задълженията за докладване съгласно член 17 от директивата за местообитанията и понастоящем се съхранява в база данни на ЕС⁸. ICES оцени съхраняваната информация в тази база данни и потърси връзки между събраните данни съгласно директивата за местообитанията и съгласно регламента. ICES заключи, че има висока степен на припокриване на двата вида данни и много малко доказателства за координиране на дейностите на държавите-членки между изпълнение на задълженията съгласно директивата за местообитанията (основано на зони управление и опазване на видове, включително наблюдение на прилова) и предприетите действия в изпълнение на регламента. В допълнение директивата за местообитанията е насочена към управление, основано на зони, чрез създаване на защитени зони, и въпреки това в повечето случаи това вероятно не е ефективен начин за отстраняване на проблеми по опазването на представители на разред китообразни, повечето от които обитават огромни зони и се улавят в много различни риболовни полета. Поради това съветът на ICES беше, че може би има смисъл да се направи преглед на националните разпоредби за наблюдение на приулова по директивата за местообитанията и тяхното координиране с регламента.

ICES и НТИКР изтъкнаха необходимостта от разширяване на наблюдението съгласно регламента, така че да се включи приловът на перконоги, морски птици и морски костенурки. ICES подчерта значителния приулов на костенурки от вида *Caretta caretta*, докладван в голям брой риболовни полета в Средиземно море, и морски птици при риболов с повърхностни парагади. Държавите-членки са задължени съгласно директивата за местообитанията да наблюдават приулова и на тези видове.

ICES препоръча да се разработят и включат в регламента ясни определения на видовете съоръжения, по отношение на които се прилага регламентът, тъй като понастоящем не е ясно дали определени видове риболовни съоръжения, за които е известно, че оказват въздействие върху представителите на разред китообразни, са включени в обхвата на регламента (например тройни мрежи).

4. ПРОВЕДЕНИ НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

Редица държави-членки проведоха изследвания през периода 2007—2010 г. с цел разработване на нови мерки за намаляване, или подобряване на настоящите АВУ, подобряване на програмите за наблюдение, включително използването на ново оборудване за наблюдение (затворена телевизионна система, CCTV) и подобряване на знанията за разпределението на представителите на разред китообразни, както и

⁷ Директива 92/43/ЕИО на Съвета за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.

⁸ <http://eionet.europa.eu/article17>

взаимодействието с риболовните операции. Тези проучвания бяха разработени или на национално равнище, или в сътрудничество с други държави-членки. ЕС финансира голям изследователски проект, наречен NECESSITY, който бе специално насочен към намаляване на приулова при риболова с пелагични тралове.

Освен тези проучвания беше предприета огромна изследователска дейност и в световен мащаб, с което беше призната значимостта на проблема с прилова на представители на разред китообразни. Очевидно е обаче, че понастоящем няма технически мерки за смекчаване, алтернативни на АБУ, чиято ефективност за намаляване на приулова на представители на разред китообразни в риболовни съоръжения да е била доказана. Алтернативните устройства за намаляване, като решетки, които възпрепятстват по-големите животни да попаднат в мрежата, и възпиращи мрежи, изпитани предимно при пелагичните тралове, доведоха до големи загуби при улова на риба и са неприемливи за рибарите. Други мерки — като ограничения на времето и зоните — действително намаляват приулова, но само когато случаите на улов са предвидими и сравнително ограничени като време и място. Такива случаи са рядкост в европейските риболовни полета. Резултатите от изпитванията с отразяващи звука хрилни мрежи в Дания, Канада и Южна Америка са по-окуражителни, но трябва да се проведат още изпитвания преди тези мрежи да бъдат считани за жизнеспособна алтернатива на АБУ.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

- (1) Налице е недостатъчно вземане на проби в подходящите риболовни полета или зони, за да се даде възможност за вземане на разумни управленски решения по отношение на прилова на представители на разред китообразни. От държавите-членки, които действително докладваха за това на Комисията, повечето докладваха за малък или никакъв прилов във водите на ЕС, но научните доказателства от схемите за наблюдатели на борда или от анализ *post-mortem* на изхвърлени на сушата животни продължават да показват значителни взаимовръзки между риболовните дейности и представителите на разред китообразни. Информацията относно популациите от представителите на разред китообразни е разпокъсана и статусът на популациите остава неясен, така че действителното въздействие на риболова върху тях остава слабо изяснено. Количествени оценки в абсолютно изражение, които могат да бъдат от полза за предприемане на обосновани управленски действия, са налице само за неголям брой видове в Северно море, Балтийско море и отделни зони от североизточната част на Атлантическия океан.
- (2) Понастоящем изглежда се набляга твърде много на мерки за намаляване (т.е. АБУ), при условие че за тези мерки е доказано, че действат положително за намаляване на прилова единствено по отношение на морски свине при риболов със статични мрежи, но не и по отношение на други видове от разред китообразни (например обикновен и ивичест делфин) или на други методи на риболов (например пелагични тралове). Това доведе до неефективност на член 2 от регламента. Налице е общо нежелание на рибарите да използват наличните понастоящем устройства поради практически и икономически съображения, които са добре документирани.
- (3) Много държави-членки положиха значителни усилия да изпълнят задълженията за докладване съгласно регламента. Подобренията на формата за

докладване, предложени от ICES и НТИКР и приети от държавите-членки, допълнително ще подобрят това. Качеството и съдържанието на докладите на някои държави-членки обаче остава непоследователно, което затруднява анализа. Докладването на държавите-членки следва да е на равнище сегментация на флота, което следва класификацията, изложена в DCF, и по-скоро месечно, а не на три месеца.

- (4) Целите за наблюдение, посочени в регламента, изглеждат твърде амбициозни и биха могли да се преразгледат. Придържането към заложената в регламента схема за наблюдение в риболовни полета, за които е известно, че приловът е малък, не е най-ефикасният начин за използване на ресурсите, особено когато е известно, че приловът е по-често срещан в риболовни полета или зони, за които понастоящем няма изискване за наблюдение съгласно регламента. Според ICES би бил по-подходящ по-общ подход, при който, без да бъдат прекомерно натоварени с изисквания за наблюдение, държавите-членки да са длъжни да демонстрират, че в техните риболовни полета не се надхвърля договореното равнище на прилов на представители на разред китообразни. Необходими са по-голяма гъвкавост и координация при разпределянето на усилията за наблюдение.
- (5) Разпределението на представителите на разред китообразни и взаимодействията им с риболовните полета не са постоянни във времето. Разработването на специални научни изследвания относно мерки за намаляване и относно подобряване на наблюдението на взаимодействията между представители на разред китообразни и риболовните полета паралелно с пълното прилагане на регламента ще допринесат за по-добро разбиране на тези преходи и ще допринесат за усъвършенстването на инструментите за ефективно управление. Събирането на данни съгласно директивата за местообитанията, както и връзката с регламента, трябва да се изяснят с оглед максимална полза от събираните данни и недопускане на дублиране.
- (6) Държавите-членки са длъжни съгласно директивата за местообитанията да наблюдават инцидентния улов и убиване на всички видове от разред китообразни и да гарантират, че инцидентният улов или убиване не оказват значително въздействие върху популациите. В това отношение държавите-членки са длъжни да предприемат подходящи мерки за опазване на популациите от разред китообразни при други риболовни дейности и в други зони, където приуловът е проблемен и не е обхванат от регламента. По-специално като специфични случаи, които понастоящем попадат извън обхвата на регламента, но се нуждаят от наблюдение, се посочват инцидентният прилов на представители на разред китообразни в Черно море и приуловът на перконоги, морски птици и костенурки в риболовните съоръжения във всички зони.

6. БЪДЕЩО РАЗВИТИЕ

Макар че целите за наблюдение, форматът на данните и други въпроси са обект на продължаващ дебат, според ICES регламентът *„е успял да осигури много по-цялостна картина на прилова на представители на разред китообразни в европейските риболовни полета“*. Някои държави-членки придобиха повече познания относно

въздействието на техните риболовни полета върху представители на разред китообразни, което им позволи да рационализират нуждите от научни изследвания и опазване на видовете от разред китообразни и да подобрят прилагането на регламента.

Регламентът е в сила от 6 години и въпреки тези подобрения все още не е постигната неговата цел да се предотврати инцидентният улов на представители на разред китообразни в риболовните съоръжения. Приловът все още се наблюдава в редица риболовни полета в северната част на Атлантическия океан, Северно море и Балтийско море и според ICES няколко субпопулации на морски свине и обикновени делфини в тези зони се считат за застрашени. По отношение на Средиземно море и Черно море е видно, че количествените оценки на изобилието на разред китообразни са неадекватни, което прави невъзможна оценката на популациите или на количеството на прилова в тези региони, но има достатъчно доказателства да се заключи, че приловът остава висок в тези морски басейни.

Поради това съществува необходимост да се гарантира, че наблюдението и намаляването са насочени към зоните и видовете, които са изложени на най-голяма заплаха. Подобрените мерки за намаляване могат да бъдат включени в новата рамка за технически мерки, която ще бъде разработена като част от реформата на общата политика в областта на рибарството. Така ще се определят обхватът и общите и специфичните цели, които трябва да се постигнат по отношение на прилова на представители на разред китообразни, като държавите-членки ще имат възможност да предприемат специфични мерки за намаляване в определени зони и риболовни полета. Изискванията за наблюдение също така биха могли да се включат в DCF в съответствие с преход към по-широкообхватен екосистемен подход по отношение на наблюдението на риболовните полета, който да включва прилов на нецелевидове като представители на разред китообразни, морски птици и бентосни организми. Когато това бъде постигнато, Регламент (ЕО) № 812/2004 може да бъде отменен.